

Sørafrikansk jul

Vi utforsker Kapp det Gode Håp på selveste julaften. Idet Sølvguttene synger julen inn, bestiller vi biff av vannbøffel. Lite stekt takk, med soppsaus, poteter og ferske grønnsaker. Vi har tatt juleferie og rømt til varmere breddegrader. Her er midt på vinteren det som tilsvarer sommeren for oss. Sør-Afrika er et digert land der tusenvis av kilometer med grus og asfaltveier ligger foran oss. Landskapet er like fantastisk som det er variert. Rundt neste sving kan en flokk bavianer eller andre ville dyr stå og vente på deg. For en juleferie...

I Sør Afrika byttes vår julegran med et som er snekret av drivved. Denne skal pyntes på samme måte som vi gjør.

Byen Franschoek er omkranset av grønne vinranker i alle retninger. Vi er midt inne i et av verdens største vindistrikt.

■ Tekst og foto Kyrre Hagen

Kun en times tidsforskjell skiller Oslo og Cape Town, men mellom oss har vi en 18 timers flytur. I Cape Town er varmen omtrent som en norsk sommer – behagelig. Med meg på turen har jeg Anne Rypdal, heretter kaldt A-Rypdal, som har vært her to ganger før. Hun har forelsket seg fullstendig i landet. Sammen har vi lagt opp en juletur, basert på hennes tidligere besøk. Hun har mye hun vil vise bort, men avstandene er store, og vi har måtte velge. Vi har åtte dager tilgjengelig med kjøring.

Vi overnatter hos en sørafrikansk familie natt til julaften. Vår julegran er byttet ut med et som er snekret av drivved. Denne pynter de på samme måte som oss, men selvsagt uten norske flagg. Det er deilig med en lang spaseretur på Bloubergstrand, som ligger rett innenfor Robben Island. Her satt Nelson Mandela innesperret i ufattelige 27 år. Fra stranden har vi fantastisk utsikt til berømte Table Mountains i syd, som er Cape Towns landemerke. Julenissen kjører forbi oss på motor-

sykkel, idet solen sender sine siste solstråler på oss.

Karoo Biking

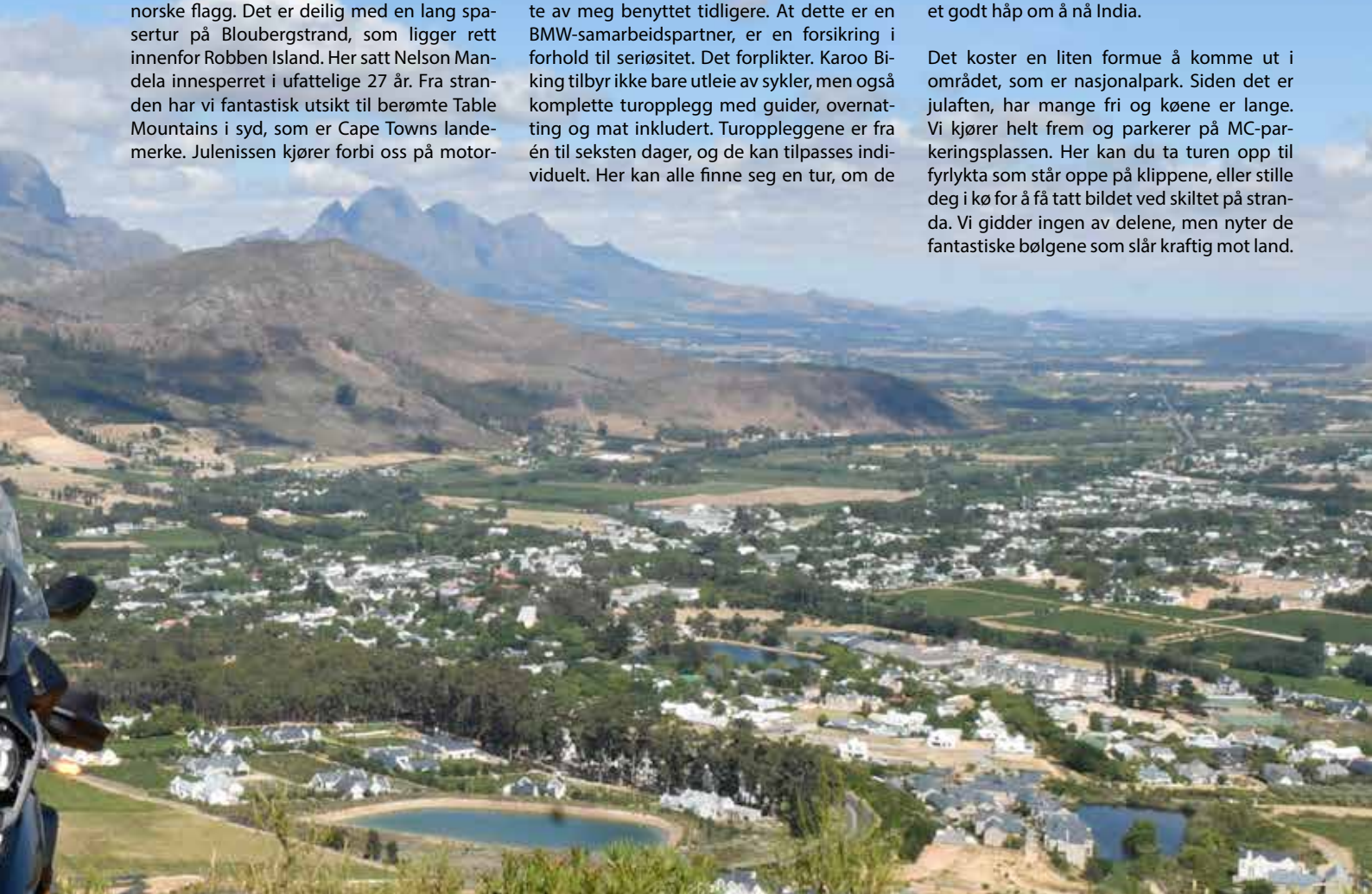
Dagen etter er det julaften, og barna i huset pynter det merkelige juletre. Vi setter imidlertid kursen mot utleieren Karoo Biking inne i Cape Town. Firmaet har navnet sitt fra noen enorme ørkenområder i Sør-Afrika. Karoo Biking er Afrikas største BMW utleiepartner, med avdelinger i Cape Town, Johannesburg, Durban og Port Elizabeth. Inne i lokalene er det stappfullt av BMWer. De fleste er GSer, som er godt egnet for de mange grusveiene her nede. Våre sykler står klare på utsiden. Disse er i god stand og nesten nye. Jeg får god hjelp av den hyggelige betjeningen til å montere på min egen GPS, samt å få på oppakningen. Dette firmaet har flere bekjente av meg benyttet tidligere. At dette er en BMW-samarbeidspartner, er en forsikring i forhold til seriøsitet. Det forplikter. Karoo Biking tilbyr ikke bare utleie av sykler, men også komplette turopplegg med guider, overnatting og mat inkludert. Turoppleggene er fra én til seksten dager, og de kan tilpasses individuelt. Her kan alle finne seg en tur, om de

ønsker et ferdig opplegg. Innehaver Jurgen Muess kommer for å ønske oss god tur.

Mot Kapp det Gode Håp

Vi har valgt å legge opp vår egen tur, og setter snart kursen ut av porten på våre to nye følgesvenner. En GS 700 til A-Rypdal og en GS 1200 til undertegnede. Vårt første mål er Kapp det Gode Håp. Veiene her slynger seg langs kysten, med storslagen utsikt over de store bølgene som slår mot klipper og strender. Dette kapp-punktet er på mange måter en turistfelle, men også vanskelig å velge bort når du først er her nede. Den portugisiske oppdageren Bartolomeu Dias rundet her i 1488 som den «første». Han kalte stedet «Stormkapp». Den Portugisiske kongen gav det senere navnet «Kapp det Gode Håp» som skulle angi at man etter forbiseilingen hadde et godt håp om å nå India.

Det koster en liten formue å komme ut i området, som er nasjonalpark. Siden det er julaften, har mange fri og køene er lange. Vi kjører helt frem og parkerer på MC-parkeringsplassen. Her kan du ta turen opp til fyrlykta som står oppe på klippene, eller stille deg i kø for å få tatt bildet ved skiltet på stranden. Vi gidder ingen av delene, men nyter de fantastiske bølgene som slår kraftig mot land.

Sør Afrika har tusenvis av kilometer med fine grusveier.

På markedet i Franschhoek, selges diverse hjemmesnekret «kunst». Vi gjør en stor handel.

Treffer du en av de mange landskilpaddene, som krysser veien, kan du få deg et luftig svev. Pass deg for denne krabaten.

Vi trosser varmen og kjører gjennom Zuurberg Natur Reservat. Steilbratt på den ene siden, og med dramatiske stup på den andre. Fargene er fantastiske.

Vinturister

Turen tilbake går forbi den store «township'en» sør for Cape Town. Etter dette setter vi kursen inn mot vinområdene. Sør-Afrika er kjent for gode viner, og er det sjette største vinproduserende land i verden. De første vinmarkene ble etablert allerede på 1600-tallet av kolonister fra Nederland. De var spesielt interessert i vin, da de mente dette motvirket skjorbuk på lengre sjøreiser. Vi passerer den ene flotte vingården etter den andre. Mange er åpne for vinsmaking om dagen, og i tillegg er både middag og overnatting mulig.

Vi ankommer vakre Franschhoek, en by som er omkranset av grønne vinranker i alle ret-

ninger. Her skal vi tilbringe julaften. Vi finner en koselig restaurant, og nyter julemiddag bestående av vannbøffel midt inne i en skog av bambus. Den lokale vinen er nydelig, men ingen nisse dukker opp.

Vi er ikke de eneste skandinavene til frokost på Auberge Alouette Guesthouse. Hele seks svensker spiser frokost sammen med oss. Alle såkalte «vinturister». Dette betyr at de reiser fra vingård til vingård og prøvesmaker. Med seg har de hver sin «vinbibel» fra området som guider dem på veien. Kanskje dette blir det neste når motorsyklene parkeres en gang for godt.

De finnes mye artige kryp i Sør Afrika.

Det finnes mye liv i havet her nede.

Reiseruta.

Bavianer krysser veibanen flere steder. Du bør ikke stanse for nærme disse.

READY TO RACE
» www.ktm.com

THE MOST EXTREME TRAVEL SAVAGE

When you simply can't wait to see what the next mile of tarmac has in store for you, drop a gear and go find out. The new KTM 1290 SUPER DUKE GT has the style to match the most extreme attitude and a new split LED headlight to ensure that no apex goes unseen. If it's your mission to leave no stretch of road unexplored and you can no longer hold back the anticipation, unleash the KTM 1290 SUPER DUKE GT.

KTM

Please make an attempt to imitate the illustrated riding scenes, always wear protective clothing and observe the applicable provisions of the road traffic regulations.
The illustrated vehicles may vary in selected details and some illustrations feature optional equipment available for additional cost.

Photo: F. Schöner

Kløften Seweweekspoort er trang og dramatisk. Vi kjenner på lukten flere steder, at vi er i nærheten av ville dyr.

Vi kjører langs en rekke naturreservater. Nydelige springbukker gresser på ei slette rett ved veien vi kjører.

Garden Route

Turen fortsetter opp fjellsiden øst for Franschoek. En hel flokk med bavianer beveger seg langs veien idet vi passerer. Du skal være forsiktig, disse dyrene kan angripe i flokk. Svingene opp fjellsiden og videre innover landet er herlige. Jeg lar bokseren få kjørt seg på de flotte veiene. A-Rypdal er imidlertid litt forsiktig. Vinter-rusta forsvinner imidlertid ganske raskt, og erstattes med et friskt tempo. Snart kjører vi inn på selveste Route 62, også kjent som Garden Route. Strekningen strekker seg fra Western Cape til Storms River i øst. Kontrastene mellom Det indiske hav og dramatikken i de vakre fjellandskapene i Klein Karoo, er fantastisk. Området har et behagelig klima og er forholdsvis frodig. Severdighetene står i kø, det finnes hele ti naturreservater i dette område.

Barrydale

Det er varmt denne dagen, godt over 30 grader. En del transportetapper gjøres unna gjennom de store vindistriktene rundt Robertson. Vi når dagens mål, Barrydale. Gjeste-hus og barer ligger langs hovedgata, som er Route 62. Byen er en blanding av western og hippie-stil. Barrydale Karoo Lodge har mildt sagt spesielle rom. Sengegavlen vår består av en halv Citroen 2CV, splittet på langs.

A-Rypdal vet om en spennende vei gjennom Zuurberg naturreservat. Vi trosser varmen og setter oss på syklene igjen etter å ha lastet av bagasjen. Veien slynger seg innover en kløft, steilbratt på ene siden og med dramatiske stup på den andre. Fargene i naturen er fantastiske. Vi er ikke alene, en flokk bavianer krysser veien på vei opp fra elven.

Alle steder i denne lille pittoreske og sjarmende byen stenger tidlig på ettermiddagen. Alle skal hjem og feire jul med sine kjære. Det blir å dele en flaske vin utenfor hotellet, mens mørket senker seg.

Ronnies Sex Shop

Vi setter kursen mot Outshorn. På veien passerer vi «Ronnies Sex Shop», som er et landemerke og treffpunkt for motorsyklister. Dette er en av de rareste puber i Afrika. Den ligger midt ute i ingenting, mellom Barrydale og Ladismith. Puben fikk sitt navn da innehaveren malte Ronnie's Shop på utsiden med store røde bokstaver. Noen av hans venner ville gjøre ap med han, og tilføyde ordet «sex». Det skulle vise seg at kundene elsket navnet, selv om Ronnie hatet det. Da det var bra for forretningen, bestemte Ronnie seg likevel for å beholde det. Ikke få stopper her, nettopp fordi navnet vekker oppsikt.

Det blir en varm dag, gradestokken krabber stadig oppover. Før Calizdorp er det et fantastisk veiparti med noen heftige svinger. Vi lader BMWene og passerer det som måtte være i vår vei. Temperaturmåleren viser 39,5 grader. Vi har planlagt en avstikker opp kløften ved navn Seweweekspoort, men oppdager at vi har kjørt for langt. Det må litt motivasjon til for å kjøre de syv milene tilbake i denne

En av Afrikas merkeligste puber, ligger langs Route 62; Ronnies Sex Shop.

varmen. Vi angrer imidlertid ikke. Denne grusveien snor seg noen mil gjennom en fantastisk kløft. Flere steder langs veien kjenner du en nærmest «reveaktig» lukt. Da vet du at du ikke er langt unna ville dyr. Det blir noen korte stopp for å ta bilder. A-Rypdal som har sin opprinnelse fra Sunnmøre, tåler varmen dårlig og kler av seg nesten alle klærne hver gang vi stopper. Dette tar tid, så jeg finner ut at stoppene må begrenses til et minimum.

Thabile Lodge

Noen mil etter Outshorn når vi dagens mål, Thabile Lodge. Overnattingsstedet har en særdeles varm og lun atmosfære. Innehaver Len slår seg ned sammen med oss for å slå av en prat, sammen med to av sine firbente venner. Under reisen vår har vi funnet ut at alle sørafrikanere med respekt for seg selv, har minst tre–fem hunder. Thabile Lodge er en oase av grønne planter og blomster. Midt i området ligger restauranten. Fra den overbygde terrassen har du en fantastisk utsikt mot Swartberg. Et hyggelig svømmebasseng ligger i hagen, mellom alle plantene. Små sittegrupper er plassert rundt overalt. Vi nyter kald sørafrikansk musserende vin.

Swartberg, det sorte fjellet

Det er ny dag, og vi setter kursen mot Swartberg. Vi følger grusveier gjennom strutsefarmer og naturreservater. Vi ser springbukker, det vil si A-Rypdal ser dem. Hun har et langt bedre øye for ville dyr enn jeg har. Jeg er altfor opptatt med å sprute grus opp bak GSen. De fleste toppene i fjellmassivet er på over 2000 moh. Det betyr at fjellet er det høyeste i Western Cape-området.

Grusveiene slynger seg oppover fjellsiden i serpentineringer. Det regner og veien er lumsk. A-Rypdal tar ingen sjanser og stopper for hver 100 meter. Her går hjelmen opp og brillene pusses, før nye 100 meter tilbakelegges. Utsikten er dessverre gjemt i tåken i dag, men når vi passerer toppen, kjører vi inn i bedre vær. Dette er et spektakulært fjellområde, med nydelig utsikt mot Great Karoo. På

Naturen i Sør Afrika, er variert, og spektakulær. A-Rypdal, nyter svinger og natur.

vei mot Prince Albert, en liten by i Swartberg, har vi nydelig vær.

Fartsdumper

Også i dag passerer bavianer veien rett foran oss. På ei slette får jeg øye på en diger kul i veien. Ei stor landskilpadde krysser kjørebanelen. Dette er noe du skal passe deg for. Treffer du en sånn i 100 km/t, kan du få deg et skikkelig overblikk over landskapet fra luften. Vel tilbake i Thabile Lodge nyter vi en nydelig

strutsemiddag mens vi beskuer solnedgangen over Swartberg.

Malgas og Swellendam

Vi er allerede halvveis på turen og må sette kursen vestover igjen. Denne gangen på små grusveier på nordsiden av Route 62. Veien snor seg mellom flere nasjonalparker, før vi igjen kommer til Calitzdorp. Vi passerer fine gårder og små bortgjemte steder. Varmen er i det meste laget, og A-Rypdal er nærmest

Vest for Cape Agulas, er landskapet ganske så flatt. Rene autostradaer med grusveier ligger foran oss.

Vi overnatter på en av Sør Afrikas mange vingårder som til byr overnatting og prøvesmaking.

Cape Agulas er Afrikas sydligste punkt, og skiller Atlanteren fra det Indiske hav.

I Bettys Bay, kan du få nærkontakt med en av Afrikas to pingvin-kolonier.

kokt når vi stopper for lunsj. Det blir å jobbe for å gjenopprette væskebalanse, temperatur og humør.

Vi kjører masse flotte grusveier gjennom enorme landbruksområder. Ved Malgas krysser vi elven Bree River på en liten kabelferge. Mannskapet, som består av to karer, trekker ferga frem og tilbake over elven. Kapasiteten er skilta med 10 tonn, men det lastes ombord fire store nedlasta SUVer, to motorsykler og masse mennesker. Et lite raskt overslag tilsier at vi er flere tonn i overvekt. Dette sier jeg ingenting om til A-Rypdal. Fra Malgas følger vi grusveier videre opp til Swellendam, hvor vi tar inn på koselige Marula Lodge.

Apartheid

Vi ser at det er stor forskjell på fattig og rik her nede. I Cape Town kjørte vi forbi Robben Island der Mandela satt i 27 år. Vi har sett store slum-områder langs veien, der levestandarden ikke akkurat er som i villastrøkene langs kysten. Vi har også sett mange nye boliger som ANC har bygget. Det er ikke tilfeldig at de fineste ligger langs veien, der turistene kan se dem, har vi blitt fortalt. Landet er i forandring, men kanskje ikke alt til det bedre? Det går rykter om gårdeiere som har blitt myrdet og fargede som har overtatt eiendommene. Rene massakre. Heldigvis skal ikke dette ha skjedd i områdene der vi kjører. Dette er den roligste delen av Sør-Afrika. Man kan imidlertid føle at rasismen nesten har blitt omvendt, i enkelte situasjoner. Folk vi snakket med mente dette ville endre seg på sikt, men at det må flere generasjoner med utdannelse til, i den fargede delen av befolkningen. Alle menneskene vi traff på vår vei var hyggelige og imøtekommende, og vi følte oss hele tiden trygge.

Cape Agulhas

Atlanterhavet og Det indiske hav møtes på Afrikas sydligste punkt, Cape Agulhas. Etter en stopp her følger vi grusveier vestover langs kysten. Her har overklassen sine ferie-

boliger. Vegene her kalles «Whale Route» og går helt tilbake til Cape Town. Hvaler besøker sine bukter her, mens hai befolker andre. Dessverre ser vi ikke noen av delene, men landskapet er nydelig og variert.

Ekstra dag

Jeg bråstopper i et kryss. Det er noe som ikke stemmer. Jeg får ikke planen vår til å gå opp. Vi har jo beregnet at dette er siste overnatting, men det er jo bare fredag. A-Rypdal bekrefter at jo, det er fredag, og er like overrasket som meg. Det er når du går i surr i dagene at du virkelig har kommet i feriemodus. Dette betyr at vi kan suse rundt her nede nok en dag. Vi når Hermanus på ettermiddagen. Dette er en av de aller mest populære byene under nyttårshelgen. Hit kommer snobben for å feire nyttår. Det blir en enkel overnatting, men vi får tak over hode.

Vingård

Når jeg foreslår overnatting på en vingård, er A-Rypdal med på notene. Det er ikke så langt opp til Stellenbosch, så vi legger ruta om noen områder som ser spennende ut. Først besøker vi imidlertid Bettys Bay, som er en av to pingvin-kolonier på fastlands-Afrika. Vi når vingården akkurat tidsnok til middag, som kombinerer med vinsmaking. Hvit, rose og to typer rødvin til middag, det er sikkert ikke helt korrekt.

Siste dag kjører vi de siste milene tilbake til Karoo Biking på morgenen, før syklene leveres og vi setter kursen hjemover. Nok et eventyr er over. A-Rypdal er trist over å måtte forlate favorittlandet sitt. Sør-Afrika har, også for meg, svart til forventningene. Maken til juleferie har ingen av oss opplevet før. Nyttårsaftnen feirer vi 40.000 fot over Nord-Afrika et sted.

Hvorfor Sør Afrika som feriemål

Det er flere gode grunner til å besøke Sør-Afrika:

- For det første er landet vakkert og variert. Området vi besøkte har et behagelig mildt klima. Regnet faller jevnt året rundt og bidrar til frodighet.
- Det er masse å se og oppleve. Mange naturreservater og muligheter til å se ville dyr.
- Siden du er på den sørlige halvkule, er Sør-Afrika et ypperlig mål på vinteren. Da har de sin varme årstid.
- Selv om flyturen er lang, er tidsforskjellen kun en time. Dette betyr at du unngår «jet lag».
- Selv om afrikaans er hovedspråk, snakker alle godt engelsk. Dette gjør at det er enkelt å gjøre seg forstått overalt.
- Mat og overnattinger er rimelig. Vi spiste veldig mye god mat på turen. I tillegg produserer landet veldig mange gode viner.
- Enkelt å leie motorsykel.
- Bensinpriser er nesten det halve av prisene hjemme.

Med kart, GPS og kjentkvinne, nyter vi indrefiletten av Sør Afrika.

Powered by

Developed with

Official Sponsor

New Multistrada 1260

Expand your comfort zone

The Multistrada 1260 truly maximises the concept of versatility. The new 1262 cm³ Ducati Testastretta DVT engine increases torque at low revs, the new chassis and cutting-edge electronics improve control and ease of riding. The new high resolution TFT color dashboard guarantees quick access to the Riding Mode by intervening on all bike parameters, including the electronic Ducati Skyhook Suspension. The pleasure of riding becomes a sense of well-being, travelling is turned into an experience and performance becomes pure emotion: expand your comfort zone.

Euro 4 Standard | CO₂ Emissions 120 g/km | Consumption 5,2 l/100 km

Discover all the Ducati services on www.ducatiforyou.com

